

17 ΜΑΪΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει». Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α΄ αἰ.). Ἀθανασίου Χριστιανουπόλεως (†1735), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617).

ᾠχος δ΄. Ἑωθινὸν ζ΄.

Τυπικὸν Πεντηχοσταρίου §§26-27.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα ^z σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ^Δ ^ε ^γ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Δι - θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ^ε

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς

ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος πδζ Γα ρ

Μ ε σσ ης της ε ορ της δι ψω σαν με την ψυ
χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο ησας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε

ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Α να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λουμη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξας την ε γερ σιν α λη θως
α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σιν

Δόξα.

Δ

Α νε στης ως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γειρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α

να στασιν πασι δι ο σε και δοξαζομεν μο νε φι
λανθρω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίω νος αποκρυφον και Αγ γελοις αγνω
στον μυστηριον δια σου θεο το κε τοις επι
γης πεφανερωται θεος εν ασυγχυτω ενωσει
σαρκου μενος και Σταυρον εκουσι ως υπερ ημων
καταδεξαμενος δι ου αναστησας τον πρωτο
πλαστον εσωσεν εκθα να τουτας ψυχας ημων

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος Δι

Εκ των ανωκαατελθωντων υψωματων Γαβρι
ηλ και τη πετρα προσελθων εν θαη πετρα της ζω
ης λευχειμων ανεκραυγαζεταις κλαιου ου ου
σαις πανσασθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχου
σαι αι το ευσυμπααθηη τον ον γαρ ζητει τε
κλαιου ουσαι θαρσει τε ως αληθως ε ξεγη η γε ερ

ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος
Δόξα.

Εκου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δε σ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος δει
νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη α παν
τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου
Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με νων
εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και
δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα

 λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο

 ο τη η τι και σε ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε

 ε ρά ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη

 ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

 ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την

 ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

 τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

 α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Τ ι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μω ρων

ελ θς ς ς ς σαι ²² προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ⁹ ε νη χων το αγ γε ε ε λη προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νθ ²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τς μνη η μα τος ⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ⁹

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τς τς

Υι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ⁹ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην ⁹

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ασ²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ²² χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος⁹

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α²² A

λλη λϑ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α²² A

λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε^χ

ο ο ο ο ος⁹

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ⁹

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σρες ρευ σαν τα
ζω ης ^{v' ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω πος ^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)
Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ἠϋλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου $\frac{3}{2}$

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ϵ χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϵ χ

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ϵ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ϵ χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ϵ χ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ϵ χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνεται ϵ χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ϵ χ

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ϵ χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει εια σου ω ω τα

Επι τον Κυριον ελπιιδα πας τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι Και νυν και αι αι καιεις τους αιωνας τον αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι αναβλυζει τατης χαα

ριτος ρειειθρα αρδεν ο οντα α πασαν την κτιισιν

προς ζωογονιαν

Ἀντίφωνον Γ

Ηκαρδια μου προς σε Λογε υψωθητω και

ου δεν θελει με των του κοοσμου τερπνων προς χα

μαιζηλιαν

Επι την μητερα αυτου ως εχει τις στοργην

επιτω Κυριω θερμοτερον φιλητρον χρεωστου

μεν

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα τος

σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα τος

σου

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το
 ο ος σου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Κύριε, ἐλέησον.
 Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
 Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
 Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι
 τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
 Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.
 Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι
 οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.
 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον
 μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ
 μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ
 ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ·
 καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς

τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτιωμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
 η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σοι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδω γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

Ιδω γαρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και

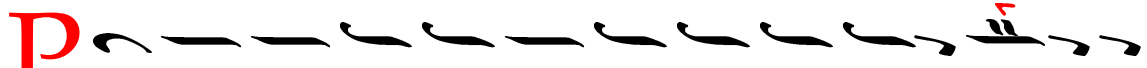
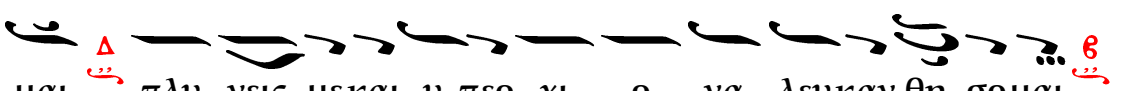
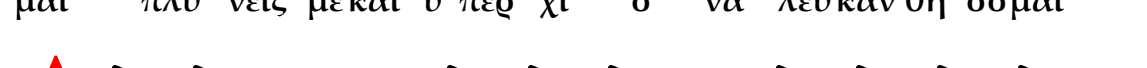
αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι

α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α α ας

μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

Ε
εις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ
αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

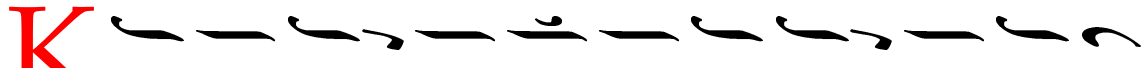

Α
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

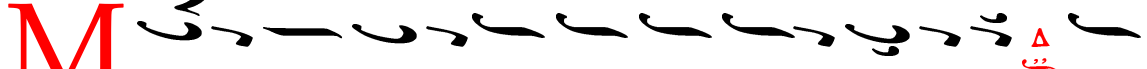
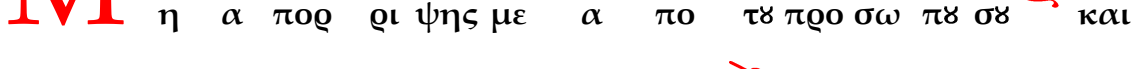

Α
πο σρεψον το προ σω πον σδ α πο των α

μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

Κ
αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

Μ
η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ και

το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μῃ

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου και πνευματι η γεμο νικωστηριξον

με

Δ ιδαξω ανθρωπους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την

δι και ο συνησθ

Κ υριεταχειλημου ανοιξεις και το

στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Ο τι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ
σα λημ ^Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα ^θ

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σθ μο οσ χθς ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^{ζ'}
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα των ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην ^{ζ'} Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φ8 κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολωνπρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κ8 πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος

τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ ^χ — — — — —
ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη

μα α μη ^Δ

^{Δι} **A** — — — — — ^{Γα}
να στας ο Ι η σης ^{Ζ'} α πο τῃ τα

α α α α φθ ^Μ ^{Δι} ^{Νη} — — — — —
κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ^Δ ^θ ^{Νη} — — — — —
ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

^{Δι} ^θ — — — — — ^θ
ον ζω ω ην ^ν και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο

^Δ
ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῆς Σαμαρείτιδος).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ῥδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

^Δ **A** — — — — — " — — — — — ^ι
να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

^ι ^Δ " — — — — — ^ι — — — — — ^Δ ^ι — — — — — " ^ι
οι ^δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^δ εκ γαρ θα

" — — — — — ^Δ — — — — — ^θ — — — — — ^ι — — — — — " ^ι
να του προς ζω ην ^δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

" — — — — — ^π — — — — — — — — — — ^θ — — — — — ^Δ ^ι
στο ος ο Θε ος ^ρ η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^δ ε

^ι — — — — — " — — — — — ^π (δίσ) ^ι
πι νι κι ον α α δο ον τας ^ρ

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Κ α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α
α δο ον τες

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις.
Θεοφάνους.

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Η α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας την

αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον ^Δ₂

τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση με ρον ^π₉ Παρ θε ε

νε ε πα να μω με ^Δ₂ και τον κοσ μον φω τι ι σα αν τα ^π₉

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ₂

Α να στα ντα κα τι δσ σα σον Υι ον και Θε ον ^Δ₂

χαι ροις συν Α πο στο ο λοις ^Δ₂ θε ο χα ρι τω τε

α γνη ^Δ₂ και το χαι ρε πρω τερ γω σ ως πα αν των χα ρας ^π₉

αι τι ι α α εις δε δε ξαι ^Δ₂ Θε ο μη τορ πα να α

μω ω με ^π₉

Ῥδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ₂ ουκ εκ πε τρας α

" γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π₉ αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην ^Δ₂ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ₂ εν

ω στερε ου ου με ε θα ^π₉ (δίσ)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε ^Δ₂

Nυν παντα πε πληρωται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γερσιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Xθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τη εν τη
βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Eπι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νε ρ χο
μαι ση η με ρον α γα θο τη τι του γεν νη θεν τος
εκ σου και πα α σι τοις πε ρα σιν Α γνη το φε γ γος α
στρα α ψα αν τος

Kαι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην Δ
 ρ

Η ε ον ον ε κυ η σας σαρκι Δ
 ρ εκ νε κρων καθως

ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον π
 ρ θε α σα με νη

Α γνη Δ
 ρ χο ρευ ε και του τονως θε ον Δ
 ρ α χραντε με γα

α λυ υ νε ε ε ε π
 ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δ ι - ς.

Α γαλ λι α ασθω ς ρα νος χο ρευ ε το

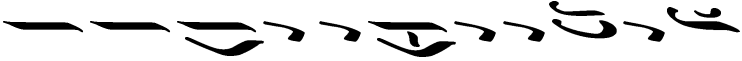
Δ τα ε πι γη ης ο ο τι Χρι στος εκ Παρ θε υς Δ

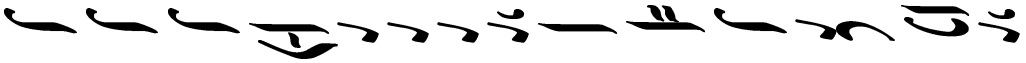
ε πι φα νεις ως ανθρωπος ερ ρυ σα το φθο ρας Δ

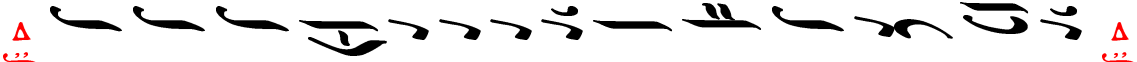
α παν το αν θρω πι ι νον τω ι δι ω θα να τω

Δ θαυ μα σιν εκ λαμ ψα ας δε γυ ναι κι Σα μα ρει

τι δι Δ υ δω ρ αι των πα ρε χει την πη γην των Δ

 ι α μα τω νω ς μο νο ς α θα να το ς Δ
 Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὅμοιον.**

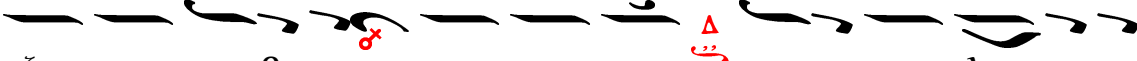
Ο

 τ η ς σο φ ι ι α α ς χ ο ρ η γ ο ς και Δ ε σ π ο τ η ς

 τ η ς ε ο ρ τ η η ς τ η η ς νο μι κ η ς ε π ι σ τ α ς η ς Δ

 εν Ι ε ρ ω κα θ η με νο ς ε δι ι σα σ κ ε ς Δ λε γ ω ν

 ου τ ω ς α πα α σ ι ε ρ χ ε σ θε ο ι δι ψ ω ν τ ε ς Δ π ι ε τε

 τ ς να μα α το ς ου ε γ ω ν ν η πα ρ ε χ ω Δ δι ου

 ζω η ς εν θε ου και τ ρ ο φ η ς Δ ε πα πο λα υ σε τε

 παν τ ε ς ο ι αν θ ρ ω ποι ο ι ο ι Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...
 * * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαφιλιῶς βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο, * αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὃ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ Πατὴρ καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, * αἰωνίως, ὡς ἀοίδιμος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίου καὶ Ἰουνίας.

Εἰς τὸν Ἀνδρόνικον

Στίχ. Ἔθνη διδάξας Ἀνδρόνικος μυρία,
 Πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.

Εἰς τὴν Ἰουνίαν

Ἰουνία τέθνηκε μηνὶ Μαΐω,
Ὅς πρῶτός ἐστιν εἰσιῶν Ἰουνίου.

Ἐβδομάτη δεκάτη θάν' Ἰουνίη Ἀνδρόνικός τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Παμφαμῆρ καὶ Παμφυλῶν.

Εἰς τὸν Σολόχωνα·

Στίχ. Φυγὼν Σολόχων τοῦ σατανᾶ τοὺς λόχους,
Ἄτρωτος ἦκει πρὸς τὸν ὕψιστον Λόγον.

Εἰς τὸν Παμφαμῆρ καὶ Παμφυλῶν·

Θαρσεῖτε, κἂν τύπτεσθε, Μάρτυρες δύω,
Θήσει Θεὸς μάλαγμα ταῖς πληγαῖς στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Θεοφάνους καὶ Νεκταρίου, τῶν αὐταδέλφων Ἀφαραδῶν, κτιτόρων τῆς ἱερᾶς Μονῆς Βαρλαάμ Μετεώρων.

Στίχ. Ὡς ἄστρα ἐξέλαμψαν ἐν Μετεώροις,
Ὅμοῦ ὁ Νεκτᾶριος σὺν Θεοφάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ καλλινίκου Νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ ἐκ Μετσόβου καταγομένου, καὶ ἐν Τρικάλαις πυρὶ τελειωθέντος κατὰ τὸ ,αχιζ' (1617).

Στίχ. Νικόλαος τὴν καῦσιν πυρὸς ἐνέγκας
πρὸς δρόσον ζωῆς τῆς ἀγήρω μετῆλθε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Πέφευγεν ἐχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου βέλη,
Ὁ εὐλογητὸς καὶ μέγας Χριστοῦ λάτρης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους, ἐπισκόπου Σολέας τῆς Κύπρου, τοῦ Ἀσκητοῦ καὶ μυροβλύτου, κτίτορος δὲ τῆς Μονῆς τοῦ Μέσα Ποταμοῦ.

Στίχ. Ἐκφαίνεις πᾶσι τοῦ Φωτοδότου χάριν,
Φωστήρ Σολέας, Θεόφανες τρισμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀδριανοῦ, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ὀντρουσῶφ.

Στίχ. Ἀδριανοῦ λείψανα ἐκ γῆς ἐγκάτων,
Φανέντα χάριτας βρούουσι πλουσίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πρωθιερέως Ἰωνᾶ Ἀταμάνσκι τοῦ ἐν Ὀδησσῶ, κοιμηθέντος ἐν ἔτει ,α79κδ' (1924).

Στίχ. Σάλον τῶν ψυχῶν Ἰωνᾶς καταπαύων,
Πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ κατέπαυσε λιμένα.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ πέμπτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτὴν ἑορτάζομεν, [ἦτοι, τὴν παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ σωτήριο ἀυτῆς συνάντησιν καὶ διάλεξιν μετὰ τοῦ Λυτρωτοῦ, τὸν ὕψιστον θεολογικὸν διάλογον μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Συχάρ, ἡ δὲ μαρτυρικὴ μνήμη αὐτῆς ἀγεται κατὰ τὴν Κς' (26ην) Φεβρουαρίου.]

Στίχ. Ὑδρὸ λαβεῖν ἔλθοῦσα τὸ φθαρτόν, γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ὧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῆς Τετάρτης τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠχος 4 Παφ

ᾠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ⁹ η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ⁹

ᾠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ⁹ αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
ω στε ρε ου ου με ε θα ⁹

ᾠδὴ δ'

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ^Δ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω^Δ φα ε
 σφορον αγ γελον^Δ δι α πρυ σι ως λε γοντα⁹ ση με
 ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω^Δ ο τι α νε ε στη Χρι
 στος ως παν το δυ υ να α μος⁹

ὠδὴ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος^Δ και αν
 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη⁹ και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον^Δ πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα⁹

ὠδὴ στ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης^Δ και
 συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ε νων Χρι στε^ε και τρι η με ρος⁹ ως εκ κη τους
 Ι ω νας²² ε ξα νε ε στης του τα φου⁹

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος^Δ γε

νο ο μενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι
απαθςτο θνητον αφθασι ας ενδυει εν
πρεπει αν ομονος ευλογητος των Πατερων
Θεος και υπερενδοξος

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αυτη κλητη η και αγια η μεερα
η μι α των Σαββα των η βασιλις και κυρι
α εορων εορη και πανηγυρις ε
στι πανηγυρων εν η ευλογουμεν
στον ειστους αιω να α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἢ θ' ὠδὴ.

Μεγαλυνον ψυχη η μου τον εθελου
σι ιως παθοντα και ταφεντα και εξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον

τον ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Χριστος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Ση με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται
και χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ ναμις δι δου η μιν εκτυ πω τε ρον

σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω η
με ρατης βασι λει ει α ασ σου

ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τοςτο κρα τος

Συμ φω νως Παρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζο μεν
πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
ρε πο λις εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ ψε
ση η με ρον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος της
εκ νε κρω ν α να στα α σε ε ως

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νω α μην

Χαι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
γι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ευ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τσ
φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι
η σος α νε τει λε λαμψαση λι ουφαι δρο τε ρον
και τς πι στς ς ς παν τας κα ταυ γα α σας θε
ο χα ρι τω τε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν
ε ρω χαι αι ρε ο σος γι ος α νε στη τρι
η μεροσεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
 και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
 ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι
 ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε
ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
του ου το ο ο ο ο κρ ρ ρ ρ σρ ρ ρ ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος Δι-θ

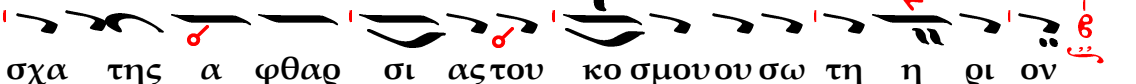
Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)
Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τρ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

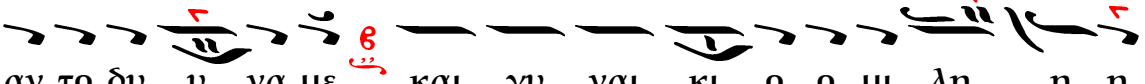
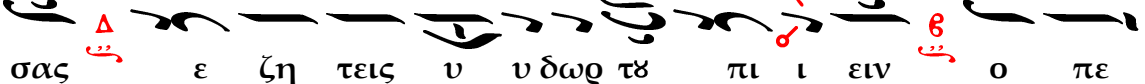

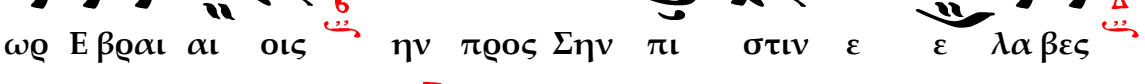
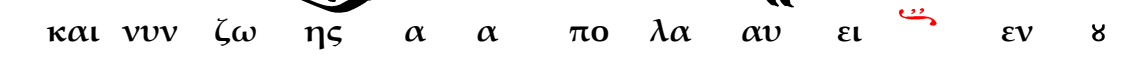
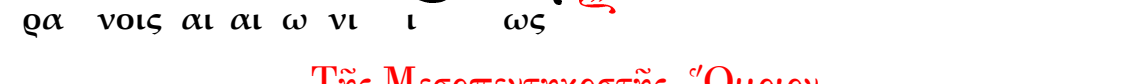
ᾠχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο

 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

 σχα της α φθα ρ σι α στου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Καί τῆς Σαμαρείτιδος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ὁχος Δι-θ.

Σ α μα ρει α αν κα τε ε λα βες Σω τη ρ μ α

 αν το δυ υ να με και γυ ναι κι ο ο μι λη η η

 σας ε ζη τεις υ υ δω ρ τ ε πι ι ει ν ο πε

 τρας εξ α α κρο το ο μ πη γα σας υ δω

 ω ρ Ε β ρ αι αι ο ις ην προς Σ η ν πι στιν ε ε λα βες

 και νυν ζω ης α α πο λα αυ ει εν θ

 ρα νοις αι αι ω νι ι ως

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὁμοιον.

Μ ε σ ς σης πα α ρα γε ε γο νας της ε

 ο ρ τη ης φι λα αν θρω πε εν Ι ε ρω και

 αι ε λα α α λεις οι δι ψης εμ πλε ε οι

προ ος με ελ θε τε και α ρυ υ σα σθε υ δωρ
 ζων και αι αλ λο ο μενον δι ο τρυ φης και χα α
 ρι τος ζω ης τε της α α θα να α τς
 ε πα πο λου σε ε τε πα αν τες

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ᾠχος Παφ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε ε
 πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ
 γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ
 τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του
 σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Τ ου ποι η sai εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον

δοξα αυτη εσται πασι τοις οσι οισ αυτου

Ο Σταυρον υπομεινας και θανατον και αναστασης εκτων νεκρων παντοδυναμε Κυριε δο

ξαζομεν σου την αναστασιν

Α ινειτε τον Θεον εν τοις Αγιοις αυ

του αινειτε αυτον εν στερεω ματι

της δυναμεως αυτου

Ε ντω Σταυρω σου Χριστε της αρχαιας κατα

ρας ηλευθερωσας ημας και εντω θανατω σου

τον την φουσιν ημων τυραννησαντα διαβο

λον καταργησας ενδετηε γερσει σου χαρας τα

παντα επληρωσας διοβωμε εν σοι

αναστασης εκτων νεκρων Κυριε δοξα σοι

Α ινειτε αυτον επι ταις δυναστειαις

αυτου αινειτε αυτον κατα το πληθος

της μεγαλωσνης αυτου

Tω σωσταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γιδωντου εχ θρου ο α να στας εκτων νε κρων α
να στησον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α εκ
τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε
σβει α των Α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Tων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε
νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι
λανθρωπι αν ανθρωπος γε νο μενος α τρε επτως
και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α
πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα
να σι αν πα ρε ε σχεσω γε νει των αν θρω πων ως
μο νοσπαντο δυ ναμος

Στιχηρά του Πάσχα μετά των στίχων αὐτῶν.

ᾠχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Κε Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Χ Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της A να στα σε ως Χρι
στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν

εν αυ τη

Πα σα το τε ρ πνον Πα σα Κυ ρι ου Πα σα

Πα σα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σα

εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ω ω

ω ω Πα σα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

φου ση με ρον ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ

ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ηπη γη της ζω ω ω α αρ χι ι ι ας Ι

η σουους ο ο ο Σω τη ηρ η η η η μων ε πι
 την πη γην ε πι ι στας του πα τρι α αρχου Ι
 ι α α κωβ πι ειν ε ζη η η τει ει υ υ υ δωρ
 πα ρα γυ ναι κο ος Σα α α μα ρει ει τι ι ι ι
 δος της δε το α α κοι οι νω ω νη η η τον
 των Ι ου δαι ων προ ο ο σει ει που ου ου σης ο
 σο φος δη μι ουρ γος με το χε τευ ει α αυ την ταις γλυ
 κει ει αι αις προσ ρη η η η σε ε ε ε σι μαλ λον
 προς αι τη σιν του α ι δι ι ου υ υ δα α
 α τος ο και λα βου σα τοις πα σιν ε κη ρυ ξε ε
 εν ει ει που ου ου σα δευ τε ι ι δε ε τε
 των κρυ πτων γνω ω στη ην και Θε ε ον πα ρα γε νο ο
 με νο ον σα αρ κι δι α το σω σαι αι τον α α
 αν θρω ω ω πον

Ἦχος Πά Πά φ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

A ^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη σω

ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τω ω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

εν τοι οις μνη η η η μα α α α σι ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψιστοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις εν

δοκιμα

Υμνου ου μεν σε ε λογου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δι

α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πατερ

παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

οος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμα

τιι ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα

ας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστοςεις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α
μη ην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σουεις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη του σφυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι ημαρ
το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

A α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πά Πα φ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά
Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^π α

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος πᾶσιν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεω

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεω

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεω

σωσον η μας Δ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξέ' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεεε

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεεε

σον η μα α ας Δ

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρι και Υιῶ και Ἀγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα φ

Στίχ.α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
 καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ᾠχος Δι-θ

Εν Εκκλησιαις ευλογειτε τον Θεον
ον Κυριον εκπηγων Ισραηλ σωσον ημα
ας Υιε Θεου ο αναστα α α ας εκνε
κρω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

ᾠχος Δι-θ

Το φαιδρον της Αναστασεως κηρυγμα εκ του Αγ
γελου μαθουσαι αι του Κυριου μαθητριαι και
την προγονικην αποφασιν απορριψασαι
τοις Αποστολοις κωχουμεναι ελεγον εσκυλευ
ται ο θανατος η γερθη Χριστος ο Θεος δω
ρου μενος τω κοσμω το μεγα ελεος

Τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

ᾠχος πλ. Γα ρ

Μ ε σσ ης τῆς ε ορ τῆς δι ψω σαν μὲ τὴν ψυ
χην εὐ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη τῆς ζω ῆς Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι

Ἔϊτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος πλ. Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

ᾠχος πλ. Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να α τε
α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν
και α νε στης ως νι κη τῆς Χρι στε ο Θε ος

γυ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε
 τε και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω
 ρου με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα
 α σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και αι ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος ^Δ Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α να α α λει α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος ^Δ

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας ^Δ

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

^{Δι} λι ε ^Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ις ^θ

A α α α α α α α α α α α α ^Δ

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ^{Νη}ω ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε

ε ^θ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^θ

^{Δι}
A α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^{Νη}
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

^{Δι}
 ο ο ο

^{Δι}
A α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο α θα α α α α α α

α α α να α α α α α α α α α α α

^{Δι}
 ο ο ο

^{Δι} ^{Νη} ⁺
E ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

^{Δι}
 ο ο ο ο ο ο ο ο ν η η η μα α α α α α

^Θ
 α α ας

Ἐπίτολόν καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. (ργ' 24)

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἔμεγαλύνθης σφόδρα. (ργ' 1)

Ἦ δ ψάλτης.

Ἦχος ὁ Βου

Ως ἐμεγαλύνθητα ἔεργασα Κύρι

ε παντα ἐν σοφία ἐποίησας

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μὲτον Κυρίου

Κυριε ὁ Θεός μὲ ἐμεγαλύνθησφόδρα

Ως ἐμεγαλύνθητα ἔεργασα Κύρι

ε παντα ἐν σοφία ἐποίησας

Ἦ τῶ ἡδοξά Κυρίου εἰς τὰς αἰώνας

εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ

Ως ἐμεγαλύνθητα ἔεργασα Κύρι

ε παντα ἐν σοφία ἐποίησα α α α α ας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ια' 19-30)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον

Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοῦ μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβὸς ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠῦπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι.

A λλη η λθ ι ι α $\frac{1}{2}$ Δι A λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α $\frac{1}{2}$ Δι A α α α α λλη η η

λθ θ θ θ θ ι ι ι ι α $\frac{1}{2}$ Δι

Χ Π ε ρ ι ζ ω σ α ι τ η ν ρ ο μ φ α ι α ν σ θ ε π ι τ ο ν μ η

ρ ο ν σ θ δ υ ν α τ ε $\frac{1}{2}$ Δι τ η ω ρ α ι ο τ η τ ι σ θ και τ ω

κα α α α λ λει ει ει ει σθ $\frac{1}{2}$ Δι

A λλη η λθ ι ι α $\frac{1}{2}$ Δι A λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α $\frac{1}{2}$ Δι A α α α α λλη η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Εν τει νον και κα τευ ο δε και βα σι λευ ε

ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και δι

και αι ο συ υ υ νης

Α λλη η λϝ ἰ ἰ α Α λλη η λϝ ϝ

ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α α λλη η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

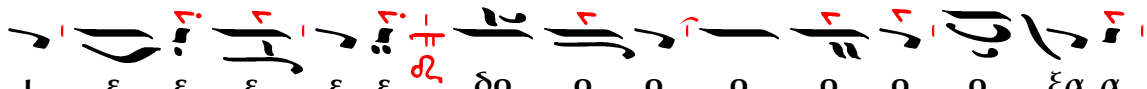
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (δ' 5-42).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντληῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὦν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε

φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμὰ ἐστὶν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδου λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἤλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτόν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

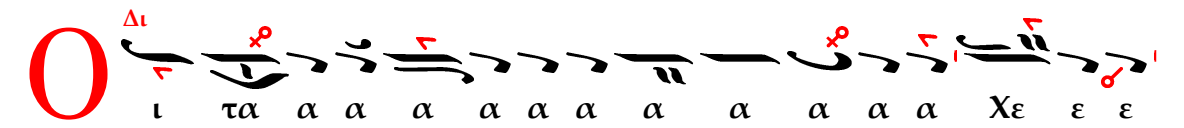
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
 τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.
 Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

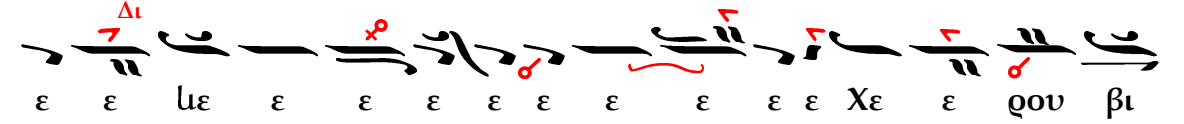
Ἦχος Δ

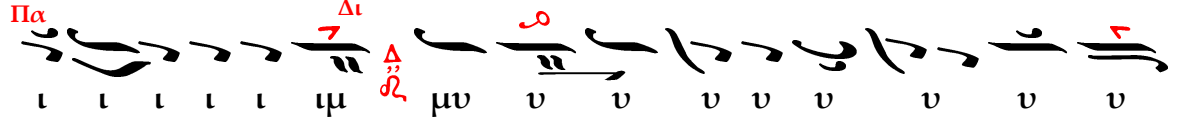
 Ο ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε

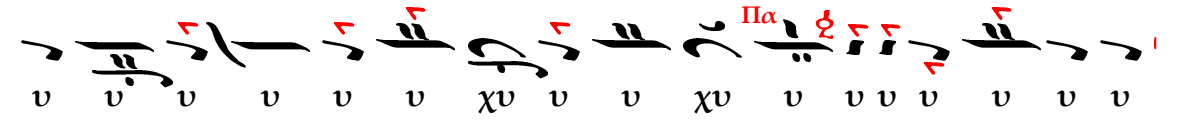
 ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου βι

 ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

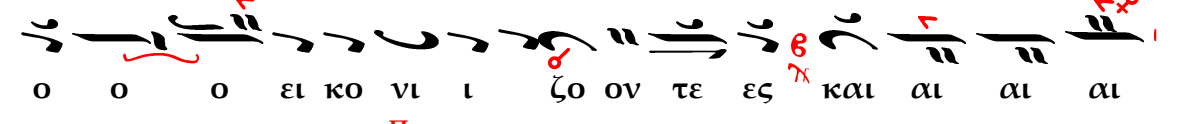
 υ υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

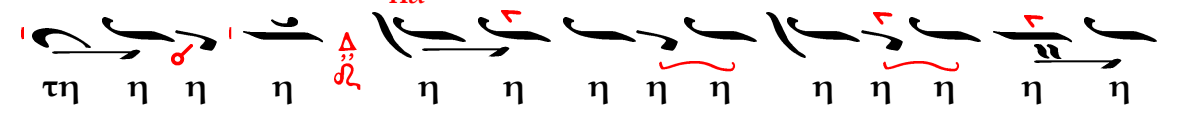
 υ υ μ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι

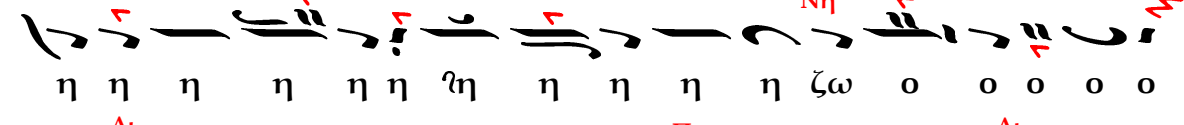
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο

 ο ο ο ει κο νι ι ζο ο ν τε ες και αι αι αι

 τη η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο

 ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

τρι α α α α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο υ υ μνο ο ον προ σα α

δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α

α α α α α α α α α α α α σαν την βι ο

ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η

ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω με ε

ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ρι μνα α

α α α α α αν

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βασιλεεεε ααααααααα Δι Των ο ο
 ο ο ο ο ολων υπο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι
Τ αις αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε
 λι και αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α
 τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον
 τα α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ λη λου
 ου ι ι ι ι α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϞ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω

μα α α μϞ και κα τα φυ γη η μϞ και

ου υ ση ης μϞ

Π α τε ε ρα γι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο

Ϟ Ϟ Ϟ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ

πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϑ πνε ευ μα το ο ο ος σϑ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο εϑ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . Ι.Α.

Μεγαλυνάριον τοῦ Πάσχα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος Ἱ Πα ρ

O^{Πα} α α γγε λο ος ε βο ο ο ο α α

τη Κε ε χα α ρι τω ω ω με ε ε ε ε νη

Α γνη η Παρ θε ε νε χαι αι αι αι ρε ε

και αι πα α λιν ε ρω χαι αι αι αι ρε ο

σος Γι^Μ υι ο ος α νε ε ε ε ε ε ε

στη^{Πα} τρι ι ι ι η η με ρος ε ε εκ τα α

α φου

* και τες νε ε κρη ρς ε γει ει ει ει ει
ει ρα ας λα α α α οι οι α γα αλ λι ι ι
α α α α α σθε

* Εἰ δὲ βούλει, πρόσθεσ καὶ τοῦτο, ἐν παλαιότεροις Εἰρμολογίοις καὶ ἑτέροις βιβλίοις εὕρισκόμενον.

Ἐτονίσθη τῇ ἰ' Μαΐου τοῦ , α' 1874 ἔν τῳ Ἱερῳ Ναῳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῳ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ι.Α.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Σαμαρείτιδος, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος Πα ρ

Ευ φραι νη ς ς α α γα α λλη η
θει ει α πυ υ λη η η τς ς φω ω ω
το ο ος ο γα αρ δυ υ υ υ υ να ας ε εν
τα α φω Ι η σς ςς α α α νε ε τει ει
ει λε λα α α αμ ψας η λι ι ι ς φαι
δρο ο τε ε ρο ο ο ο ο ον και τς ςς πι
ι στς ς ςς πα α α α αν τα α α ας κα α
ταυ γα α α α α α α σας θε ο ο

χα α α ρι ι ι ι τω τε ε Δε ε ε ε

σποιοι οι οι να α α

(κε' Μαΐου , α ϥ ζ' - ις' Μαΐου , α ϥ η')

I.A.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω μα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Χρι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σω μα α

Χρι στ ς ς ς ς ς ς ς ς με τα λα α α α α α α

α α α ηα α α α α α α χα α α α α α

χα α α α α α α α α α ηα α α α α α

α α α α α α α α α α ηα α α α α α

^{Nη}
 α α με τα α λα α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α βε ε ε ε ε ε ε ε ε με τα λα α
^{Nη} ^{Δι}
 βε τε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε πη η γη η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η χη η η η η η η η η η η η η η η πη
 γη η ης α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 θα να α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α θα να α τϷ γε ε ε ε ε ε ε ε
^{Πα}
 ε ε ε ευ σα α α α γε ε ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε
^{Δι} ^{Πα} ^{Δι}
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼν ὁ ^ε (δὶς) νός

Tὸ ὄνομα Κυρίου ἡ εὐλογία με

εἰ ἐνενοον ^{Ζ'} ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ

αἰὼν ὄνος ^Δ